

не чулъ за писмо, което е пратено отъ не-
е-то, то не щѣше ли да пожелаешъ отъ
сичко сърдце да го видишь? И ако ся бѣ-
е научилъ, че това писмо е пратено до те-
е, то не щѣше ли да употрѣбишь всички-
ы си възможности за да научишь съдържа-
е-то му? Наистинѣ и Свято-то Писаніе э
писмо, испроводено до тебе отъ небе-то. Не
я успокоювай до тогава, догдѣ го не на-
тѣришь, защото то ще ти покаже колко о-
ычь Богъ има къмъ тебе, който е пратилъ
даже единородный-тъ си сынъ за да спасе
еловѣцы ты, и да призове всякого къмъ се-
е си, както и самъ казува: “Който дойде
ри мене не щѣ да го испѣдѣ вънъ” (Іоа. 6;
37). И кога имаме такъвъ ходатай, то защо
да ся боимъ? Чрезъ Него Богъ е готовъ да
и прости всички-ты грѣхове, защото “Богъ
е въ Христа примирилъ свѣтъ-тъ съ себе си,
саго не почелъ тѣхны-ты престѣпленія, пре-
далъ е намъ слово-то на примиреніе-то. Ные
еме прочее посланници на Христа, Богъ ка-
го че вы моли чрезъ насъ; молимъ вы про-
ее отъ име-то Христово примирете ся съ
Бога.” 2 Кор. 5; 19, 20.

Ты не можешъ да четешъ, но Свято-то
Писаніе ще тя научи да говоришь съ Бога
даже и въ земный-тъ животъ. Ты си само
длъженъ да сѣдишь предъ Него на колѣна, и
да Му кажешъ тяготѣ-тѣ си: и бѣди увѣ-
ренъ, че ще тя послуша, защото Той самъ
говори: “Просете и ще ви ся даде.” Мат.
7; 7.